

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010912
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010912.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi v trestnej veci obžalovaného

P. H.

nar. X.X.XXXX v A., bytom E.-A., t.č. vo väzbe v U. J.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/187/2017 zo dňa 14.2.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný o d s u d z u j e podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, § 37 písm. h), m) Tr. zák., s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k úhrnnému trestu odňatia slobody na 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/187/2017 zo dňa 14.2.2018 bol obžalovaný P. H. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona spáchaný sčasti formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a sčasti v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pretože 1. dňa 10. 07. 2017 v čase o 12:25 hod. v obchodnom dome R. na ulici H. P. XXXX/XX vo S. odcudzil 6 ks čokolád V. mliečna spolu v hodnote 22,14 eur a 1 ks W. P.. 330 g v hodnote 1,99 eur tak, že tento tovar si na predajnej ploche vložil do svojej igelitovej tašky a následne prešiel cez pokladňu bez jeho zaplattenia, čím spôsobil poškodenej spoločnosti R. B. T. o. s., J.: XX XXX XXX celkovú škodu vo výške 24,13 eur, pričom sa tohto dopustil aj napriek tomu, že dňa 10. 01. 2017 bol právoplatne postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov Obvodným oddelením PZ Prievidza, uložením blokovkej pokuty nezaplattenej namieste vo výške 10 eur, číslo bloku XXXXXXXX, 2. po predchádzajúcom dohovore s P. S. dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX:XX hod. vnikol

do rodinného domu č. XXX v obci E. - A., časť E., okres W. tým spôsobom, že po tom, čo P. S. vylákala a zdržiavala majiteľa rodinného domu Q. W. st. v krčme v E., tak P. H. si pravým kľúčom, ktorý na základe rady od P. S. našiel na vonkajšej parapete kúpeľňového okna uvedeného domu, otvoril vstupné vchodové dvere do domu, kde z obývacej miestnosti odcudzil 1 ks plazmový televízor zn. B. s uhlopriečkou 109 cm, 1 ks hudobný zosilňovač zn. N. M4 a X ks mobilný telefón značky B. X. S J. mini, čím spôsobil škodu na odcudzenom televízore Q. W. st. vo výške 300 eur a na odcudzenom zosilňovači a mobilnom telefóne Q. W. ml. vo výške 190 eur, pričom televízor následne predali a s peniazmi sa rozdelili a ostatné veci si ponechali, pričom skutkov pod bodom 1, 2 sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T 207/07 zo dňa 12. 12. 2007, právoplatným dňa 12. 12. 2007 bol odsúdený za zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona, zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k, § 188 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T 113/08 zo dňa 19. 06. 2008, právoplatným dňa 19. 06. 2008 bol odsúdený za zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 39 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný P. H. zaviazaný k povinnosti uhradiť poškodenému Q. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, adresa na doručovanie písomnosti E. - A., Y. úrad škodu vo výške 300 eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním prokurátora, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že sa vzhľadom na osobu obžalovaného a spôsob jeho života nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorý podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. tomuto mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. K takémuto postupu súd nemal splnené podmienky. Stíhaných skutkov sa obžalovaný dopustil v podstate bezprostredne po skončení skúšobnej doby podmienečného prepustenia z predchádzajúceho odsúdenia a nejedná sa u neho o jednorazové náhodné porušenie spoločenských noriem. Pre takýto postup neobstojí ani skutočnosť, že trestným činom bola spôsobená relatívne nízka škoda. Pri ukladaní trestu neboli naplnené a dodržané základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby vo veci rozhodol sám tak, že uloží obžalovanému podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, § 36 písm. l) a § 37 písm. h), m) Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici o jednu tretinu zvýšenej trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu prokurátora je potrebné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prvého stupňa prijal a odvolací súd v tomto smere nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by vylučovala takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Pri preskúmaní výroku o treste odvolací súd musel prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu pochybil, predovšetkým aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Pre takýto postup aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené podmienky a to ani za situácie, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine. Vychádzajúc zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 55/2016, podľa ktorého v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom, keď páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, je možné per analogiam takémuto páchatelovi mimoriadne znížiť trest, avšak podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu sú u obžalovaného P. H. splnené podmienky pre takýto postup. Aj keď sa obžalovaný v prípravnom konaní k trestnej činnosti doznal a

túto oľutoval, o úprimnosti takejto ľútosti vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnosť má odvolací súd dôvodné pochybnosti. Na druhej strane svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní nepochybne napomáhal nielen prokurátorovi ale aj súdu pri objasňovaní trestnej činnosti.

Vychádzajúc z uvedeného preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., ale na druhej strane napomáhanie vo forme vydania vyhlásenia o vine, čo by mohlo byť vyhodnotené ako poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. nepoužil, pretože aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Obžalovanému hrozilo uloženie trestu odňatia slobody po zvýšení spodnej hranice trestnej sadzby § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Po znížení tejto dolnej hranice o jednu tretinu v zmysle citovaného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. následne primerane uložil trest odňatia slobody pod spodnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 4 roky a 4 mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostali týmto rozhodnutím nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.